

ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİNDE GÖREV YAPAN ÖĞRETİM ELEMANLARININ BİLGİSAYAR KULLANMA ÖZ-YETERLİK DÜZEYLERİ

Işıl AKTAĞ*

ÖZET

Bu çalışmanın amacı Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde (AİBÜ) görev yapan öğretim elemanlarının bilgisayar öz-yeterlik düzeyinin çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır. Araştırmaya AİBÜ'nün çeşitli bölümlerinde ders veren 144 öğretim elemanı katılmıştır. Araştırmada Compeau ve Higgins (1995) tarafından geliştirilen ve Türkçeye Işıl Aktağ (2011) tarafından uyarlanan Bilgisayar Öz-Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 5 alt ölçekten oluşmaktadır. Bunlar Bilgisayar Öz-Yeterlik ölçeği, Kaygı ölçeği, Performans Kazanım ölçeği, Duygusal Kazanım ölçeği, Kişisel Kazanım ölçeğidir. Verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi, frekans ve yüzde dağılımları ve Pearson korelasyonu kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğretim elemanlarının bilgisayar öz-yeterlik seviyeleri yaşa, tecrübeye ve unvana göre anlamlı düzeyde farklılıklar göstermektedir. Ayrıca öğretim elemanlarının bilgisayar öz-yeterlik seviyelerinin bilgisayar kullanma süresine göre de anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayar öz-yeterlik, akademisyenler, tecrübe, ünvan.

COMPUTER SELF EFFICACY LEVEL AND COMPUTER USAGE OF ACADEMICIANS AT ABANT İZZET BAYSAL UNIVERSITY

ABSTRACT

In this study, the computer self-efficacy level of academicians at Abant İzzet Baysal University (AIBU) was determined according to their age, experience and academic positions. 144 academicians were participated from various departments in 2012 education year. The data was collected through Computer Self-Efficacy Scale developed by Compeau and Higgins (1995) and translated to Turkish by Işıl Aktağ (2011). In the analysis of data, one way ANOVA, frequency and percentage calculations and Pearson Product Moment Correlation Coefficient test were utilized. It was found that there are significant differences an academicians computer self-efficacy scale according to their age, experience and academic positions. Also there are significant differences in computer self-efficacy level according to usage of computers during weekend and weekdays by academicians.

Key Words: Computer self-efficacy, academicians, experience, academic positions

---

* Yrd. Doç. Dr. Işıl AKTAĞ, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, iaktag@gmail.com

1.GİRİŞ

Türkiye’de bilgi teknolojilerinin her alanda yaygın olarak kullanılması, eğitim ve öğretimde değişikliklere sebep olmuştur. Günümüzde eğitimin her aşamasında teknoloji yaygın olarak kullanılmaktadır. Teknolojinin eğitim ve öğretim ile bütünlük içinde olması üniversite eğitiminin önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Teknolojide oluşan gelişmeler ve değişimler, üniversitelerdeki öğretim elemanlarının işlevini ve sorumluluğunu artırmaktadır. Öğretim elemanlarının derslerde, üniversite ortamındaki etkinliklerde teknolojiyi en iyi şekilde kullanmaları beklenmektedir. Birçok öğretim elemanı gelişen ve değişen teknolojiyi kullanırken, bazıları bu değişikliklere uyum sağlayamamakta ve teknolojiyle ilgili durumlarda özgüvenleri olumsuz şekilde etkilenmektedir.

Öz-yeterlik (1997) Bandura’ya göre “bireyin belli bir performansı gösterebilmek için gerekli etkinlikleri organize edip, başarılı olarak yapma kapasitesine ilişkin kendi önyargısıdır.” Bu yargılar olumlu ise kişi karşılaştığı durumla ilgili yapacağı eylemleri, kendisini başarıya ulaştıracak şekilde organize edecektir ya da bu yargıların olumsuz olması durumunda başarısızlık kaygısı yaşayacaktır (Morgil ve diğ., 2004).

Bilgisayar öz-yeterliği ise “bireyin değişik alanlarda bilgisayarı kullanma yeteneklerine ilişkin yargısıdır” (Compeau ve Higgins, 1995).

Bandura’ya (1997) göre bireyler öz-yeterlikle ilgili yargılarını 4 temel kaynaktan elde ettikleri bilgilere göre yapılandırır. Bu kaynaklar:

1-Bireyin doğrudan kendi yaptığı başarılı ya da başarısız etkinlikler sonucunda elde ettiği bilgiler: Birey bu bilgileri bilgisayar yeterliği kazanmak için katıldığı hizmet içi eğitimler, kurslar ya da bilgisayar derslerinde edindiği bilgiler ve uygulamalar sonucunda edinir.

2-Dolaylı yaşantılar: Birey çevresinde bulunan bireyleri izleyerek yapacağı iş hakkında bir fikir sahibi olabilir. Kendisiyle aynı ortamdaki bireylerin başarı ya da başarısızlıklarını gözlemleyerek birey kendi performansıyla ilgili bir değer yargısına varabilir.

3-Sözel ikna: Bireyin bilgisayar ile ilgili becerilerde başarabileceğine ya da başarılı olamayacağına ilişkin arkadaşlarından ya da öğretmenlerinden gelen yorumlar, eleştiriler, öğütler değişik ölçülerde öz-yeterlik yargısını etkiler.

4-Psikolojik durum: Bireyin olaylar karşısında vücudundan gelen tepkileri yorumlayarak performansları hakkında bir yargıya varmasıdır. Bilgisayar uygulamalarından önce hissettikleri terlemeler, titremeler, kalp çarpıntuları birey tarafından olumsuz olarak yorumlanarak birey başarısız olacağına dair bir yargıya varabilir.

Bireyler eğer bilgisayar kullanmada yüksek öz-yeterlik seviyesine sahiplerse bilgisayara ilişkin etkinliklere katılmada daha istekli olmakta ve etkinliklerden beklentileri de bununla orantılı olarak daha yüksek olmaktadır. (Aşkar ve Umay, 2001). Ayrıca bireyler bilgisayar konusunda herhangi bir güçlükle karşılaştıklarında söz konusu problemlerle baş etmeleri daha kolay olmaktadır (Karsten and Roth, 1998). Bu alanla ilgili çalışmalarda bilgisayar öz-yeterliği ile ilişkili olabilecek bireysel ve

durumsal faktörler incelenmiştir. Bilgisayar öz-yeterliği ve bilgisayar kullanımı ile ilgili deneyimler bunlardan birisidir. Bilgisayar öz-yeterlik inancı ve bilgisayar deneyimleri arasında olumlu bir ilişki vardır. Yapılan araştırmalara göre bilgisayarlarla ilgili geçmiş deneyimleri fazla olan bireylerin bilgisayar öz-yeterliklerinin bilgisayar deneyimi az olanlara göre fazla olduğudur. Torkzadeh ve Koufteros'a (1994) göre bireylerin bilgisayar öz-yeterliklerine olan inançlarının edindikleri bilgisayar tecrübelerine göre anlamlı olarak arttığı tespit edilmiştir. Akkoyunlu ve Orhan (2003) ise olumlu deneyimlerin bireylerin bilgisayar öz-yeterlik inaçlarını olumlu etkilediği, olumsuz deneyimlerin ise bireyin öz-yeterlik inançlarında olumsuz bir etkiye neden olduğunu vurgulamışlardır.

Bilgisayar öz-yeterlik, bilgisayar ile ilgili beceriler ve bilgisayar kullanımı ile ilgili en temel unsurdur. Bu konuda yapılan çalışmalarda bilgisayar kullanımı ve bilgisayar öz-yeterlik seviyesi arasında olumlu bir ilişki bulunmuştur. Bireylerin bilgisayar kullanma süresi arttıkça, bununla doğru orantılı olarak bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinde de artış tespit edilmiştir. (Saleh, 2007; Embi, 2007; Koçak-Usluel ve Seferoğlu, 2003). Aynı zamanda bu durum bireylerin yaşı ve mesleki tecrübeleriyle de bağlantılıdır. Bilgisayar kullanımı arttıkça bireylerin öz-yeterlik düzeyleri olumlu olarak etkilenmektedir. Ama bireylerin yaşı ya da mesleki tecrübeleri arttıkça bunun tam tersi olarak bilgisayar öz-yeterlik düzeyinde azalma olmaktadır. Özçelik ve Kurt (2007), çalışmalarında öğretmenlerin öz-yeterlik düzeylerini ölçmüştür. Elde edilen sonuçlara göre 21-25 yaş arasında ve 0-5 yıllık tecrübeye sahip öğretmenler en yüksek bilgisayar öz-yeterliğe sahiptirler. Öğretmenlerin yaş ve mesleki tecrübeleri arttıkça bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinde azalma tespit edilmiştir.

Bilgisayar öz-yeterlikte bir taraftan bireyin arzuları, beklentileri varken bir taraftan da bireyin bilgisayar eğitimi ve yeni becerileri kazanımı vardır (Hasan, 2003). Compeau ve ark.(1999), çalışmalarında bilgisayar öz-yeterlik, kazanımlar ve kaygı arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Araştırmada bilgisayar öz-yeterlik ve kazanımların bireyin duygusal durumunu ve davranışlarını etkilediği tespit edilmiştir. Günümüzde üniversitelerdeki akademisyenlerin sorumlulukları arasında ders hazırlanması, bu bilgilerin öğrencilere aktarılması ve araştırma yapabilme gibi belirli bir seviyede bilgisayar becerilerini ve bilgisini gerektirecek durumlar söz konusudur. Bazı akademisyenler üzerlerine düşen bu sorumlulukları rahatça yerine getirirken bazıları da kaygı duymakta ve bunun sonucu olarak bilgisayar kullanımı mümkün olduğunca hayatlarında az yer kaplamaktadır, ya da bilgisayar kullanımını akademik sorumluluklarını yerine getirmede yeterince kullanmamaktadır. Yapılan çalışmalarda bilgisayar öz-yeterliği ve kaygı arasında olumsuz yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Bireylerin bilgisayar öz-yeterlik seviyeleri arttıkça kaygı seviyelerinde düşüş tespit edilmiştir (Embi, 2007; Şimşek, 2011; Compeau ve ark. 1999; Chou, 2003).

Fasetiyan, Libii ve Hirschbuhl (1996), yaptıkları çalışmada öğretim elemanlarına verilen bilgisayar kursu sonrasında bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinin arttığını tespit etmiştir. Araştırmacılara göre üniversiteleri bilgisayar veya bilgisayar programları ile donatmanın tek başına öğretim elemanlarında bilgisayara öz-yeterlik düzeyinde artışa ya da bilgisayar kullanımında artışa sebep olamayacağını, aynı zamanda öğretim

elemanlarına seminer, workshop vb. uygulamaların yaptırılarak bunların sağlanabileceğini belirtmişlerdir.

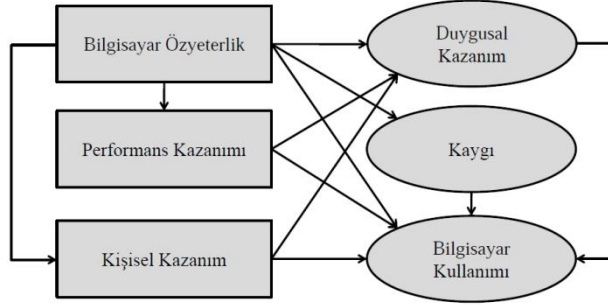
Bu araştırmanın amacı AİBÜ'nün çeşitli bölümlerinde görev yapan akademisyenlerin bilgisayar kullanma durumları, bilgisayar öz-yeterlikleri, kişisel, performans ve duygusal kazanımları ve bilgisayar kullanma ile ilgili kaygı seviyelerinin tespit edilmesidir. Ayrıca elde edilen bu verilerin; akademisyenlerin ünvanlarına, yaşına ve tecrübelerine göre değişip değişmediği belirlenmeye çalışılmıştır. Akademisyenlerin bilgisayar kullanma süresinin bilgisayar öz-yeterliklerini, performans kazanımlarını, kişisel kazanımlarını ve duygusal kazanım ve kaygılarını nasıl etkilediğinin tespit edilmesi de bu çalışmanın bir diğer amacıdır.

2.YÖNTEM

2.1.Araştırma Modeli

Bu çalışmada akademisyenlerin bilgisayar kullanımlarına ilişkin “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları”, “Kişisel Kazanımları” ile ilgili yeterlik algı düzeyleri var olduğu biçimiyle tespit edilmeye çalışılmıştır. Bu yönüyle araştırma tarama modelindedir. Karasar (2007)'a göre, tarama modeli geçmişte ya da hâlen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır.

Araştırmanın modeli Compeau ve Higgins (1995) tarafından geliştirilmiştir. Bu modele göre zihinsel faktörler olan (öz-yeterlik, kişisel kazanımlar ve performans kazanımları), duygusal faktörler olan (duygusal durum ve kaygı) ve bilgisayar kullanımı arasında doğrudan ve dolaylı bağlantılar mevcuttur.

Şekil 1. Zihinsel faktörler ve duygusal faktörler arasındaki ilişki

Bu modele göre öz-yeterlik bireyin bilgisayar kullanımı ve bununla ilişkili kapasitesi hakkında bireyin sahip olduğu inançlarıdır.

Kazanım beklentileri bireyin bilgisayar kullanımı ile doğrudan ilişkilidir. Kazanımlar kişisel kazanım ve performans kazanımı olarak ikiye ayrılır. Performans kazanımı kişinin bilgisayar kullanımı ile ilgili okul ya da işteki performansının artması ile ilgili

sahip olduğu inancıdır. Kişisel kazanım kişinin işteki imaj, statü ya da terfi, ücret artışı, övgü gibi ödüllerle ilgili kazanımları hakkındaki inançlarıdır.

Duygular ve kaygı bireyin bilgisayar kullanarak elde edeceği duygusal kazanımlardır. Duygular bireyin olaylara ya da durumlara olumlu yaklaşımlardır, örneğin bireyin bilgisayar kullanmaktan zevk almasıdır.

Buna karşılık kaygı bireyin olay ya da durumlara olumsuz yaklaşımıdır. Örnek verilecek olursa bilgisayar kullanırken kaygılanması ya da endişe duymasındır. Bilgisayar kullanımı kişinin evde, okulda ya da işte bilgisayarı ne kadar kullandığıyla ilgilidir.

2.2 Katılımcılar

Araştırmanın katılımcıları Abant İzzet Baysal Üniversitesinin Fen Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda farklı bölümlerde görev yapan akademisyenlerden oluşmaktadır. Katılımcıların unvanları, yaşları, mesleki tecrübelerine ilişkin dağılım Tablo 1’de verilmiştir.

	<i>f</i>	%	
Mesleki Unvan	Araştırma Görevlisi	48	33,3
	Öğretim Görevlisi-Okutman	17	11,8
	Yrd. Doç. Dr.	58	40,3
	Doç. Dr.	12	8,3
	Profesör	9	6,3
Yaş	26-30	38	26,3
	31-35	23	16,0
	36-40	36	25,0
	41-45	23	16,0
	46 ve üstü	24	16,7
Mesleki Tecrübe	0-5 yıl	33	22,9
	6-10 yıl	29	20,1
	11-15 yıl	31	21,5
	16-20 yıl	33	22,9
	21 ve üzeri	18	12,5
TOPLAM	144	100	

Tablo-1’e bakıldığında araştırma kapsamında yer alan akademisyenlerin 48 (%33,3)’i “Araştırma Görevlisi”, 17 (11,8)’si “Öğretim Görevlisi-Okutman”, 58 (%40,3)’i “Yrd. Doç. Dr.”, 12 (%8,3)’si “Doç. Dr.” ve 9 (%6,3)’u “Profesör” unvanına sahip olarak görevlerini sürdürmektedirler. Katılımcıların yaşlarına göre dağılımları incelendiğinde; 38 (%26,3)’i “26-30” yaş aralığında, 23 (%16,0)’ü “31-35” yaş aralığında, 36 (%25)’i “36-40” yaş aralığında, 23 (%16,0)’ü “41-45” yaş aralığında ve 24 (%16,7)’ü ise “46 ve üstü” yaş aralığında bulunan akademisyenlerden oluşmaktadır. Akademisyenlerin mesleki tecrübelerine ilişkin dağılımları incelendiğinde; 33 (%22,9)’ü “0-5” yıl mesleki

kıdeme sahip, 29 (%20,1)'u "6-10" yıl mesleki kıdeme sahip, 31 (%21,5)'i "11-15" yıl mesleki kıdeme sahip, 33 (%22,9)'ü "16-20" yıl mesleki kıdeme sahip ve 18 (%12,5)'i "21 ve üzeri" yıl mesleki kıdeme sahip akademisyenlerden oluşmaktadır.

2.3 Veri Toplama Araçları

Araştırmada Bilgisayar Öz-Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, 1995 yılında Compeau ve Higgins tarafından geliştirilip Türkçeye Işıl Aktağ tarafından 2011'de çevirisi yapılmıştır. Ölçek, araştırmanın amacına uygun olarak ve bilgisayar kullanım süreçlerinde içinde buldukları yeterlik algılarını ortaya koymaya yönelik 5 alt ölçekten oluşmaktadır. Bunlar "Bilgisayar Öz-Yeterlik Ölçeği", "Performans Kazanım Ölçeği", "Duygusal Kazanım Ölçeği", "Kaygı Ölçeği", "Kişisel Kazanım Ölçeği"dir.

Ölçekte bilgisayar öz-yeterliği (BÖY) 10 soru sorularak ölçülmüştür. Ölçekte katılımcılardan bilgisayar kullanırken çeşitli seviyelerde verilen yardımlarla bilgisayarda yaptıkları görevlerdeki başarılarını değerlendirmelerini 10'lu Likert ölçeğine göre derecelendirmeleri istenmiştir. Ölçekte 1 kesinlikle emin değilimi ifade ederken, 10 tamamen eminimi ifade etmektedir.

Kişisel kazanımlar (KK) ve performans kazanımları (PK) 11 soru ile ölçülmüştür. 5'li Likert ölçeği kullanılmıştır. Burada 1 kesinlikle olası değilimi ifade ederken, 5 tamamen olası'yı ifade etmektedir.

Duygusal kazanımlar (DK) 5 soru ile ölçülmüştür. 5'li Likert ölçeği kullanılmıştır. 1 kesinlikle olası değilimi ifade ederken 5 tamamen olası'yı ifade etmektedir. 4 ve 5. sorular analiz edilirken yanıtlar tersine çevrilerek analiz edilmelidir.

Kaygı (K) 4 soru ile ölçülmüştür. 5'li Likert ölçeği kullanılmıştır. 1 kesinlikle olası değilimi ifade ederken, 5 tamamen olası'yı ifade etmektedir. Bu bölümdeki bütün yanıtlar tersine çevrilerek analiz edilmelidir. Bu bölümde beş ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları her bir ölçek için hesaplanarak analizleri aşağıda ifade edilmiştir.

Bilgisayar Öz Yeterlik Ölçeği

Ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları hem ölçeğin tümü için hem de ölçekte kullanılan her bir ölçek için ayrı ayrı yapılmıştır. Ölçeğin bütünü için yapılan geçerlik çalışmasında ,82 elde edilmiş, güvenilirliği ise Cronbach alpha ,87 olarak tespit edilmiştir. Ayrıca araştırmada kullanılan beş ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik analizleri aşağıda ifade edilmiştir.

Ölçeğin Geçerliliğine İlişkin Bulgular

Ölçeklerin yapı geçerliği faktör analizi ile test edilmiştir. Bu amaçla önce deneme uygulamasından elde edilen verilerin faktör analizine uygun olup olmadığına bakılmıştır. Bunun için Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ve Bartlett testleri kullanılmıştır. Elde edilen tüm değerler kritik değer olarak kabul edilen 0,70'in üzerindedir ve $p < 0.001$ düzeyinde manidardır.

Bilgisayar Öz-Yeterlik Ölçeği:

KMO = 0,91

Bartlett Küresellik Testi =1145,99 ,(X²₄₅=1145,99)

Faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin faktör yük değeri ,75 ile ,86 arasında değişmektedir. Ölçek tek bir faktörden ve 10 maddeden oluşmaktadır.

Performans Kazanımı Ölçeği:

KMO = 0,83

Bartlett Küresellik Testi = 454,56 ,(X²₁₅=454,56)

Faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin faktör yük değeri ,71 ile ,87 arasında değişmektedir. Ölçek tek bir faktörden ve 6 maddeden oluşmaktadır.

Duygusal Kazanım Ölçeği

KMO = 0,70

Bartlett Küresellik Testi =186,05, (X²₁₀=186,05)

Faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin faktör yük değeri ,55 ile ,84 arasında değişmektedir. Ölçek tek bir faktörden ve 5 maddeden oluşmaktadır.

Kaygı Ölçeği

KMO = 0,82

Bartlett Küresellik Testi = 423,42, (X²₆=423,42).

Faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin faktör yük değeri ,86 ile ,92 arasında değişmektedir. Ölçek tek bir faktörden ve 4 maddeden oluşmaktadır.

Kişisel Kazanım Ölçeği

KMO = 0,70'dir

Bartlett Küresellik Testi = 345,26, (X²₁₀=345,26)

Faktör analizi sonuçlarına göre maddelerin faktör yük değeri ,69 ile ,86 arasında değişmektedir. Ölçek tek bir faktörden ve 5 maddeden oluşmaktadır.

Ölçeğin Güvenirliğine İlişkin Bulgular

Ölçeğin güvenilirliği için her bir boyuta ilişkin ve testin geneline ilişkin olarak belirlenen maddelerin Cronbach alpha iç tutarlılık katsayılarına bakılmıştır. Bununla ilgili sonuçlar her bir ölçek için aşağıda verilmiştir.

Bilgisayar Öz-Yeterlik Ölçeği Cronbach Alpha: ,94

Performans Kazanım Ölçeği Cronbach Alpha: ,87

Duygusal Kazanım Ölçeği Cronbach Alpha: ,72

Kaygı Ölçeği Cronbach Alpha: ,92

2.4 Verilerin Analizi

Araştırmanın amacına uygun olarak tasarlanan veri toplama aracında bulunan ölçeklerin geliştirilmesi sürecinde maddelerin oluşturulması aşamasında uzman görüşü alınarak kapsam geçerliği sağlanmıştır. Deneme uygulaması yapıldıktan sonra yapı geçerliği için açımlayıcı faktör analizi yapılarak ölçeklerdeki maddelerin belirlenen boyutta çalışıp çalışmadığı incelenmiştir. İç geçerlik için her bir ölçekteki maddelerin madde ölçek korelasyonlarına bakılarak madde ile ölçek arasındaki uyum incelenmiştir. Geliştirilen ölçeklerin güvenilirlik durumunu test etmek için ise cronbach alpha iç tutarlık katsayıları incelenmiştir. Bu sayede geçerlik ve güvenilirlik analizi yapılmış olan beş tane ölçek geliştirilerek akademisyenlere uygulanmıştır. Uygulanan bu beş ölçekli veri toplama aracından elde edilen veriler belirlenen alt problemler dikkate alınarak beş tane ölçekten elde edilen ortalama puanlar arasındaki farklılığa tek yönlü varyans (one-way anova) analizi ile bakılmıştır. Katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımlarına bakılmıştır. Veri toplama aracında bulunan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlara arasındaki ilişkiye olarak pearson korelasyonlarına bakılmıştır.

3. BULGULAR

1) Akademisyenlerin unvanlarına göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında farklılık var mıdır?

Tablo 2. Akademisyenlerin Unvanlarına Göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygı” ve “Kişisel Kazanımlar” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Anova Sonuçları

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark (Post Hoc, Tukey)
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	Gruplar Arası	62,184	4	15,546	4,04	,004*	1-5
	Gruplar İçi	535,130	139	3,850			
	Toplam	597,314	143				
Performans Kazanımları	Gruplar Arası	3,214	4	,803	1,46	,216	
	Gruplar İçi	76,258	139	,549			
	Toplam	79,472	143				
Duygusal Kazanımlar	Gruplar Arası	5,133	4	1,283	2,76	,030*	1-5, 2-5
	Gruplar İçi	64,720	139	,466			
	Toplam	69,853	143				
Kaygıları	Gruplar Arası	5,176	4	1,294	2,47	,048*	1-2, 2-3, 2-4
	Gruplar İçi	72,838	139	,524			
	Toplam	78,014	143				
Kişisel Kazanımlar	Gruplar Arası	16,924	4	4,231	3,86	,005*	
	Gruplar İçi	152,234	139	1,095			
	Toplam	169,157	143				

* $p < ,05$ Kategoriler: “Arş. Gör.=1”, “Öğrt. Gör.-Okutman =2”, “Yrd. Doç. Dr.=3”, “Doç. Dr.=4” ve “Profesör=5”

Tablo-2’ye bakıldığında akademisyenlerin unvanlarına ilişkin bilgisayar kullanma durumlarına ait uygulanan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlar incelendiğinde; “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=4,04$, $p < ,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Araştırma Görevlisi” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=7,54$), “Profesör” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=6,91$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Performans Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)= 1,46$, $p > ,05$ ’e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Duygusal Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)= 2,76$, $p < ,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Araştırma Görevlisi” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=4,18$), “Profesör” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,56$) daha büyük olmasından ve “Öğretim Görevlisi-Okutman” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=4,33$), “Profesör” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,56$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=2,47$, $p < ,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu

görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Öğretim Görevlisi-Okutman” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=1,81$), “Araştırma Görevlisi” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,30$), “Yrd. Doç. Dr.” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,35$) ve “Doç. Dr.” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,21$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kişisel Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=3,86$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Öğretim Görevlisi-Okutman” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=3,18$), “Profesör” unvanına sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,62$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır.

2) Akademisyenlerin yaşlarına göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında farklılık var mıdır?

Tablo 3. Akademisyenlerin Yaşlarına Göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Anova Sonuçları

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark (Post Hoc, Tukey)
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	Gruplar	63,213	4	15,803	4,11	,004*	
	Gruplar İçi	534,101	139	3,842			1-5, 2-5
	Toplam	597,314	143				
Performans Kazanımları	Gruplar	,291	4	,073	,13	,972	
	Gruplar İçi	79,182	139	,570			
	Toplam	79,472	143				
Duygusal Kazanımlar	Gruplar	5,071	4	1,268	2,72	,032*	
	Gruplar İçi	64,782	139	,466			2-3, 2-5
	Toplam	69,853	143				
Kaygıları	Gruplar	1,712	4	,428	,78	,540	
	Gruplar İçi	76,302	139	,549			
	Toplam	78,014	143				
Kişisel Kazanımlar	Gruplar	16,698	4	4,174	3,81	,006*	2-5
	Gruplar İçi	152,460	139	1,097			
	Toplam	169,158	143				

* $p<,05$ kategoriler: “26-30 yaş=1”, “31-35 yaş=2”, “36-40 yaş=3”, “41-45 yaş=4” ve “46 ve üstü yaş=5”

Tablo-3'e bakıldığında akademisyenlerin yaşlarına ilişkin bilgisayar kullanma durumlarına ait uygulanan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlar incelendiğinde; "Bilgisayar Öz Yeterlikleri" ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=4,11$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; "26-30 yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=7,39$) ile "31-35 yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=7,65$), "46 ve üstü yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=5,63$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin "Performans Kazanımları" ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=,13$, $p>,05$ 'e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin "Duygusal Kazanımları" ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=2,72$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; "31-35 yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=4,09$), "36-40 yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,97$) ve "46 ve üstü yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,77$) büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin "Kaygı" ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=,78$, $p>,05$ 'e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin "Kişisel Kazanımlar" ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=3,81$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; "31-35 yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarının ($\bar{X}=3,21$), "46 ve üstü yaş" aralığında olan akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=2,06$) büyük olmasından kaynaklanmaktadır.

3) Akademisyenlerin tecrübelerine göre "Bilgisayar Öz Yeterlikleri", "Performans Kazanımları", "Duygusal Kazanımları", "Kaygıları" ve "Kişisel Kazanımları" ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında farklılık var mıdır?

Tablo 4. Akademisyenlerin Tecrübelerine Göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Anova Sonuçları

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark (Post Hoc, Tukey)
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	Gruplar Arası	89,203	4	22,301	6,10	,000*	1-5, 2-5, 4-5
	Gruplar İçi	508,111	139	3,655			
	Toplam	597,314	143				
Performans Kazanımları	Gruplar Arası	1,973	4	,493	,89	,475	
	Gruplar İçi	77,499	139	,558			
	Toplam	79,472	143				
Duygusal Kazanımlar	Gruplar Arası	3,051	4	,763	1,59	,181	
	Gruplar İçi	66,802	139	,481			
	Toplam	69,853	143				
Kaygıları	Gruplar Arası	1,417	4	,354	,64	,633	
	Gruplar İçi	76,597	139	,551			
	Toplam	78,014	143				
Kişisel Kazanımlar	Gruplar Arası	11,296	4	2,824	2,49	,046*	1-5, 2-5
	Gruplar İçi	157,862	139	1,136			
	Toplam	169,158	143				

* $p < ,05$ Kategoriler; “0-5 yıl=1”, “6-10 yıl=2”, “11-15 yıl=3”, “16-20 yıl=4” ve “21 ve üstü yıl=5”

Tablo-4’e bakıldığında akademisyenlerin tecrübelerine ilişkin bilgisayar kullanma durumlarına ait uygulanan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlar incelendiğinde; “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=6,10$, $p < ,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “0-5 yıl” tecrübeye sahip olan akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=7,71$), “6-10 yıl” tecrübeye sahip akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=7,37$), “16-20 yıl” tecrübeye sahip akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=7,06$) ayrı ayrı “21 ve üstü yıl” tecrübeye sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=5,14$) büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Performans Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=,89$, $p > ,05$ ’e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=1,59$, $p > ,05$ ’e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=,64$, $p > ,05$ ’e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(4-139)=2,49$, $p < ,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “0-5 yıl” tecrübeye sahip olan akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=2,82$), “6-10 yıl”

tecrübeye sahip akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=2,95$), “21 ve üstü yıl” tecrübeye sahip akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=2,08$) büyük olmasından kaynaklanmaktadır.

4) Akademisyenlerin hafta içi evde bilgisayar kullanma sürelerine göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında farklılık var mıdır?

Tablo 5. Akademisyenlerin Hafta İçi Evde Bilgisayar Kullanma Sürelerine Göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Anova Sonuçları

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark (Post Hoc, Tukey)
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	Gruplar Arası	57,964	3	19,321	5,02	,002*	1-2, 1-4
	Gruplar İçi	539,351	140	3,853			
	Toplam	597,314	143				
Performans Kazanımları	Gruplar Arası	,979	3	,326	,58	,628	
	Gruplar İçi	78,494	140	,561			
	Toplam	79,472	143				
Duygusal Kazanımlar	Gruplar Arası	5,104	3	1,701	3,68	,014*	1-4, 2-4
	Gruplar İçi	64,749	140	,462			
	Toplam	69,853	143				
Kaygıları	Gruplar Arası	5,418	3	1,806	3,48	,018*	1-2, 1-3, 1-4
	Gruplar İçi	72,596	140	,519			
	Toplam	78,014	143				
Kişisel Kazanımlar	Gruplar Arası	2,024	3	,675	,57	,639	
	Gruplar İçi	167,133	140	1,194			
	Toplam	169,157	143				

* $p < ,05$ Kategoriler; “Hiç Kullanmam=1”, “1 Saate Kadar=2”, “1-2 Saat=3”, “2 Saatten Fazla=4”

Tablo-5'e bakıldığında akademisyenlerin hafta içi bilgisayar kullanma sürelerine ilişkin bilgisayar kullanma durumlarına ait uygulanan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlar incelendiğinde; “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=5,02$, $p < ,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Hiç Kullanmam” diyen akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=4,51$), “1 saate kadar” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=7,07$) ve “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=7,31$) daha küçük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin

“Performans Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=,58$, $p>,05$ 'e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=3,68$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=4,20$), “Hiç Kullanmam” diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,46$) ve “1 saate kadar” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,86$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=3,48$, $p<,05$ 'e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Hiç Kullanmam” diyen akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=2,25$), “1 saate kadar” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,41$), “1-2 Saat” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,32$) ve “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,37$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=,57$, $p>,05$ 'e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir.

5) Akademisyenlerin hafta sonu evde bilgisayar kullanma sürelerine göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, “Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında farklılık var mıdır?

Tablo 6. Akademisyenlerin Hafta Sonu Evde Bilgisayar Kullanma Sürelerine Göre “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımları”, Duygusal Kazanımları”, “Kaygıları” ve “Kişisel Kazanımları” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Anova Sonuçları

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark (Post Hoc, Tukey)
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	Gruplar Arası	33,606	3	11,202	2,78	,043*	1-2, 1-4
	Gruplar İçi	563,708	140	4,026			
	Toplam	597,314	143				
Performans Kazanımları	Gruplar Arası	,617	3	,206	,37	,778	
	Gruplar İçi	78,855	140	,563			
	Toplam	79,472	143				
Duygusal Kazanımlar	Gruplar Arası	4,099	3	1,366	2,91	,037*	2-4
	Gruplar İçi	65,754	140	,470			
	Toplam	69,853	143				
Kaygıları	Gruplar Arası	4,652	3	1,551	2,96	,035*	1-2, 1-3, 1-4
	Gruplar İçi	73,362	140	,524			
	Toplam	78,014	143				
Kişisel Kazanımlar	Gruplar Arası	4,466	3	1,489	1,27	,289	
	Gruplar İçi	164,691	140	1,176			
	Toplam	169,157	143				

*p<,05 Kategoriler; “Hiç Kullanmam=1”, “1 Saate Kadar=2”, “1-2 Saat=3”, “2 Saatten Fazla=4”

Tablo-6’ya bakıldığında akademisyenlerin hafta sonu bilgisayar kullanma sürelerine ilişkin bilgisayar kullanma durumlarına ait uygulanan ölçeklerden elde edilen ortalama puanlar incelendiğinde; “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=2,78$, $p<,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Hiç Kullanmam” diyen akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=5,34$), “1 saate kadar” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=7,04$) ve “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=7,21$) daha küçük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Performans Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=,37$, $p>,05$ ’e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir. Akademisyenlerin “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=2,91$, $p<,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanları ($\bar{X}=4,20$), “1 saate kadar” bilgisayar kullanırım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=3,81$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)= 2,96$, $p<,05$ ’e göre anlamlı fark olduğu görülmektedir. Bu anlamlı fark; “Hiç Kullanmam” diyen akademisyenlerin ortalama

puanları ($\bar{X}=2,09$), “1 saate kadar” bilgisayar kullanım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,44$), “1-2 Saat” bilgisayar kullanım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,44$) ve “2 Saatten Fazla” bilgisayar kullanım diyen akademisyenlerin ortalama puanlarından ($\bar{X}=1,31$) daha büyük olmasından kaynaklanmaktadır. Akademisyenlerin “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $F(3-140)=1,27$, $p>,05$ 'e göre anlamlı fark olmadığı görülmektedir.

6) Akademisyenlerin “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımlar”, “Duygusal Kazanımlar”, “Kaygı” ve “Kişisel Kazanımları” ölçeklerinden elde ettikleri ortalama puanlar arasında ilişki var mıdır?

Tablo 7. Akademisyenlerin “Bilgisayar Öz Yeterlikleri”, “Performans Kazanımlar”, “Duygusal Kazanımlar”, “Kaygı” ve “Kişisel Kazanımlar” Ölçeklerinden Elde Ettikleri Puan Ortalamalarına İlişkin Pearson Korelasyonu Sonuçları

		Performans Kazanımları	Duygusal Kazanımlar	Kaygı	Kişisel Kazanımlar
Bilgisayar Öz Yeterlikleri	r	,28(**)	,32(**)	-,36(**)	,24(**)
	p	,000	,000	,000	,002
	N	144	144	144	144
Performans Kazanımları	r		,41(**)	-,19(*)	,29(**)
	p		,000	,011	,000
	N		144	144	144
Duygusal Kazanımlar	r			-,45(**)	,38(**)
	p			,000	,000
	N			144	144
Kaygı	r				-,06
	p				,231
	N				144
Kişisel Kazanımlar	r				
	p				
	N				

**p<,01

Tablo-7'ye bakıldığında akademisyenlerin bilgisayar kullanımına ilişkin uygulanan ölçeklerden elde edilen puan ortalamaları arasındaki korelasyon ilişkileri incelenmiştir. Buna göre; “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden akademisyenlerin aldığı ortalama puanlar ile “Performans Kazanımları” ölçeğinden alınan ortalama puanlar arasında $r=,28$, $p<,01$ 'e göre pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden akademisyenlerin aldığı ortalama puanlar ile “Duygusal Kazanımları” ölçeğinden alınan ortalama puanlar arasında $r=,32$, $p<,01$ 'e göre pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden akademisyenlerin aldığı ortalama puanlar ile “Kaygı” ölçeğinden alınan ortalama puanlar arasında $r=-,36$,

$p < ,01$ 'e göre negatif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Bilgisayar Öz Yeterlikleri” ölçeğinden akademisyenlerin aldığı ortalama puanlar ile “Kişisel Kazanımları” ölçeğinden alınan ortalama puanlar arasında $r = ,24$, $p < ,01$ 'e göre pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir.

Akademisyenlerin “Performans Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = ,41$, $p < ,01$ 'e göre pozitif yönde orta düzeye çok yakın anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Performans Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = -,19$, $p < ,01$ 'e göre negatif yönde çok düşük seviyede anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Performans Kazanımları” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = ,29$, $p < ,01$ 'e göre pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir.

Akademisyenlerin “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = -,45$, $p < ,01$ 'e göre negatif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. “Duygusal Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = ,38$, $p < ,01$ 'e göre pozitif yönde orta düzeyde yakın anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir.

Akademisyenlerin “Kaygı” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar ile “Kişisel Kazanımlar” ölçeğinden aldıkları ortalama puanlar arasında $r = -,06$, $p > ,01$ 'e göre negatif yönde çok düşük seviyede anlamlı olmayan bir ilişki olduğu görülmektedir. Yani bu iki ölçekten alınan ortalama puanlar arasında ilişki yoktur diyebiliriz.

4.TARTIŞMA

Akademisyenlerin unvanlarına göre bilgisayar öz-yeterlikleri, duygusal kazanımları, performans kazanımları, kaygıları ve kişisel kazanımların değişip değişmediğine bakıldığında bilgisayar öz- yeterlik düzeyinin akademik unvana göre değiştiği ve bu değişimin araştırma görevlileri ve profesörlerin öz-yeterlik değerlerinden dolayı olduğu tespit edilmiştir. Araştırmada profesörlerin bilgisayar öz yeterliği $\bar{X} = 6.91$ iken araştırma görevlilerinin $\bar{X} = 7.54$ tür.

Araştırmada ayrıca akademisyenlerin unvana göre duygusal kazanım, kişisel kazanım ve kaygı seviyelerinin de anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Duygusal kazanımda en düşük ortalama profesörlere aittir ($\bar{X} = 3.56$), kişisel kazanımda da en düşük ortalama profesörlere aittir ($\bar{X} = 1.62$), kaygı seviyesi en yüksek akademik unvan ise öğretim görevlilerine aittir.

Profesörlerin bu grupta bilgisayar öz-yeterlik, duygusal kazanım ve kişisel kazanımlarının düşük olmasının nedeni yaş ve tecrübe olarak grupta en yüksek seviyeye sahip olması olabilir. Profesörler gerek aldıkları eğitim gerekse geçmişte bilgisayarlara ve internete erişimin bu kadar kolay olmadığı dönemden geldikleri için

bilgisayar kullanırken kendilerini rahat ve donanımlı görememekte ve bu durumu da sonuçlara yansıtılmaktadır.

Akademisyenlerin yaşına göre bilgisayar öz-yeterliğin, kişisel kazanımların, performans kazanımlarının, duygusal kazanımların ve kaygı seviyesinin değişip değişmediğine bakıldığında, bilgisayar öz-yeterliğin akademisyenlerin yaşına göre anlamlı olarak değiştiği tespit edilmiştir. 31-45 yaş arasındaki akademisyenler en yüksek bilgisayar öz-yeterlik ortalamasını elde ederken ($\bar{X}=7.65$), bunu 26-30 yaş ($\bar{X}=7.39$), takip etmiş, en düşük ortalamayı ise 46 ve üstü yaş elde etmiştir ($\bar{X}=5.63$).

Duygusal kazanımların akademisyenlerin yaşına göre anlamlı olarak değiştiği tespit edilmiştir. 31-35 yaş en yüksek ortalamayı elde etmişken ($\bar{X}=4.09$) 46 ve üstü yaş en düşük ortalamayı elde etmiştir ($\bar{X}=3.77$). Kişisel kazanımlarda akademisyenlerin yaşına göre anlamlı değişmiştir. 31-35 yaş en yüksek ortalamayı elde etmişken ($\bar{X}=3.21$), 46 ve üstü yaş en düşük ortalamayı elde etmişlerdir ($\bar{X}=2.06$). Akademisyenlerin öz-yeterliklerinin ve kazanımlarının yaşa göre sonuçları bize en yaşlı gurubun ki bu ünvan olarak profesörlere denk geliyor, en düşük öz-yeterlik seviyesine sahip olduğunu, 31-45 yaş arasındaki gurubunda ünvan olarak doçent ve yardımcı doçentlere denk geliyor, en yüksek öz-yeterlik seviyesine ve kazanımlara sahip olduğunu gösteriyor. Bu sonuçlar bize 31-45 yaş aralığındaki akademisyenlerin bilgisayarı gerek derslerinde gerekse özel hayatlarında etkin bir şekilde kullandığını göstermektedir.

Burada elde edilen sonuçlar unvana göre elde edilen sonuçlarla benzerlik göstermektedir. Yaş arttıkça akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterliliklerinde ve kazanımlarında azalma, kaygı seviyesinde ise artış meydana gelmektedir. Özellikle 46 yaş ve üstündeki akademisyenler burada en düşük öz-yeterliğe sahiptirler. Bu yaş gurubundaki akademisyenler kendilerini bilgisayar kullanmada yeterli göremediklerinden kaygıları artmakta bu da onların bilgisayar kullanma sürelerini etkilemekte ve bu durum tekrarlayarak devam etmektedir.

Embi (2007)'nin çalışmasında akademisyenlerin kaygı seviyelerinin yaşa göre değişmediğini tespit etmiştir.

Özçelik ve Kurt'un (2007) çalışmasında bizim çalışmamızla benzerlik göstermiştir. Araştırmacılarca öğretmenlerin öz-yeterlik seviyelerinin yaşla birlikte azaldığı tespit edilmiştir. 41-45 yaş grubundaki öğretmenler en düşük öz-yeterlik seviyesine sahipken, 20-25 yaş grubundaki öğretmenler en yüksek öz-yeterlik seviyesini elde etmişlerdir.

Çetin ve Güngör (2012) çalışmasında ilköğretimde görev yapan öğretmenlerin bilgisayar öz-yeterliklerinin yaş arttıkça azaldığını tespit etmiştir.

Akademisyenlerin mesleki tecrübesine göre bilgisayar öz-yeterliğin, kişisel kazanımların, performans kazanımlarının, duygusal kazanımların ve kaygı seviyesinin değişip değişmediğine bakıldığında akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterlikleri mesleki tecrübeye göre anlamlı farklılık göstermektedir. En yüksek bilgisayar öz-yeterlik 0-5

yıl tecrübeye sahip akademisyenler olurken ($\bar{X}=7.71$), en düşük bilgisayar öz- yeterlik 21 ve üstü yıl mesleki tecrübeye sahip akademisyenlerdir ($\bar{X}=5.14$).

Kişisel kazanımlarda da mesleki tecrübeye göre akademisyenler arasında anlamlı fark tespit edilmiştir. 0-5 yıl tecrübeye sahip akademisyenler en yüksek ortalamaya sahipken ($\bar{X}=2.82$), 21 ve üstü mesleki tecrübeye sahip akademisyenler en düşük ortalamayı elde etmiştir ($\bar{X}=2.08$).

Akademisyenlerin performans kazanımları, duygusal kazanımları ve kaygı seviyeleri tecrübeye göre farklılık göstermemiştir. 0-5 yıl tecrübeye sahip akademisyenlerin gerek aldıkları eğitim gerekse buldukları dönemin gereği en yüksek bilgisayar öz-yeterlik düzeyi ve kazanımlara sahip olması bu bireylerin bilgisayar hayatlarının her alanında kullandığını ve bu durumun kendilerine profesyonel anlamda kazanımlarının farkında olmalarından ileri gelmektedir.

Bütün Kuş (2005), Özçelik-Kurt (2007) ve Çetin ve Güngör (2012) çalışmalarında, öğretmenlerin öz-yeterlik seviyelerinin mesleki tecrübeleri arttıkça azaldığını tespit etmişlerdir.

Akademisyenlere hem hafta içi hem de hafta sonu bilgisayar kullanma süreleri sorulmuştur. Elde edilen sonuçlar benzerlikler göstermektedir. Burada amaç hafta içi bilgisayarları akademik ortam ve amaçlar için kullanan akademisyenlerin hafta sonu bilgisayarını kişisel sebeplerle kullandığında, bilgisayar öz-yeterlik ve kazanımlarında farklı sonuçlar gösterip göstermeyeceği beklentisidir. Elde edilen sonuçlara göre hem hafta içi hem hafta sonu akademisyenlerin bilgisayar kullanma süresinin bilgisayar öz-yeterliklerini ve kazanımlarını aynı düzeyde etkilediğidir.

Akademisyenlerin hafta içi evde bilgisayar kullanma sürelerine göre bilgisayar öz-yeterliklerine bakıldığında evde bilgisayar kullanma süresi arttıkça bilgisayar öz-yeterliklerinin arttığı tespit edilmiştir. Duygusal kazanımların bilgisayar kullanım süresi arttıkça olumlu etkilendiği, kaygı seviyesinin ise bilgisayar kullanma süresi arttıkça azaldığı tespit edilmiştir. Katılımcıların performans kazanımları ve kişisel kazanımlarının hafta içi bilgisayar kullanım süresine göre bir değişiklik göstermediği tespit edilmiştir.

Akademisyenlerin hafta sonu evde bilgisayar kullanma sürelerine bakıldığında bilgisayar öz-yeterliğin ve duygusal kazanımlarının bilgisayar kullanma süresi arttıkça arttığı, kaygı seviyesinin ise azaldığı tespit edilmiş ama performans kazanımları ve kişisel kazanımların değişmediği tespit edilmiştir.

Yukarıda verilen sonuçlar eşliğinde denilebilir ki hem hafta içi hem hafta sonu akademisyenlerin bilgisayar kullanmaları onların bilgisayar öz- yeterlik ve duygusal kazanımlarını olumlu etki etmekte ve bilgisayar kullanımı ile ilgili kaygılarını azaltmaktadır.

Bu konuyla ilgili yapılan çalışmalarda benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Koçak-Usluel ve Seferoğlu (2003), çalışmasında bilgisayar kullanma süresi ile bilgisayar öz-yeterlik arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya çıkarmıştır. Chou (2003), Taiwanda öğretmenlerle yaptığı çalışmada öğretmenlerin bilgisayar kullanma saatlerinde artış oldukça bilgisayar kaygılarının da azaldığını tespit etmiştir. Yine Hasan (2003) çalışmasında bilgisayar kullanım süresi arttıkça bilgisayar öz-yeterlik düzeyinin arttığını belirtmiştir. Özçelik ve Kurt'un çalışmasında bilgisayarı daha sık kullanan öğretmenlerin bilgisayar öz-yeterlik düzeyleri daha yüksek bulunmuştur.

Akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterlik, performans kazanımları, duygusal kazanımları, kişisel kazanımları ve kaygı seviyelerinde elde ettikleri değerlerin korelasyonuna bakıldığında ise bilgisayar öz-yeterlik, performans kazanımları, duygusal kazanımlar, kişisel kazanımlar arasında olumlu, kaygı ile olumsuz bir ilişki tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlar aşağıda verilen çalışmalarla desteklenmektedir. Şimşek (2011) çalışmasında bilgisayar öz-yeterlik seviyesi ile kaygı arasında olumsuz bir ilişki tespit etmiştir. Embi (2007) çalışmasında yüksek bilgisayar öz-yeterliğe sahip akademisyenlerin düşük seviyede bilgisayar kaygısına sahip oldukları tespit edilmiştir. Yine Torkzadeh ve Angula (1992) çalışmasında bireylerin bilgisayar kaygılarının yüksek olması o bireylerin bilgisayar kullanmamaya daha eğilimli olduklarını göstermektedir.

Ankette elde edilen veriler Fen Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi ve Beden Eğitim Spor Yüksekokulundaki öğretim elemanlarından elde edilmiştir. Çalışmaya katılan öğretim elemanlarının özelliklerine bakıldığında unvan olarak profesörlerin ve doçentlerin sayıca az olduğu görülmektedir. Bunun iki sebebi vardır. Birincisi üniversitedeki profesörlerin ve doçentlerin sayısının az olması, diğeri ise profesör ve doçentlere dağıtılan anketlerden geri dönüşümün beklenildiğinden az olmasıdır. Çalışmadaki bu sınırlılığın kaldırılması için böyle bir çalışmanın metropolde bulunan bir üniversitede uygulanması olabilir. Araştırmadaki örneklem grubunun AİBÜ ile sınırlı olması her ne kadar sonuçları genellememize bir sınırlılık getirirse de AİBÜ'deki öğretim elemanlarının durumu Türkiye'de değişik üniversitelerde görev yapan öğretim elemanlarının durumuyla ilgili varsayımlara da destek verecek niteliktedir.

5. SONUÇ

Araştırmada elde edilen sonuçlara göre:

1. Akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinin akademik unvana göre değiştiği ve bu değişikliğin araştırma görevlileri ve profesörlerin öz-yeterlik düzeylerinden kaynaklandığı belirlenmiştir.
2. Akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinin yaşa göre değiştiği, akademisyenlerin yaşı arttıkça bilgisayar öz-yeterliğin azaldığı belirlenmiştir.
3. Akademisyenlerin bilgisayar öz-yeterlik düzeylerinin mesleki tecrübeye göre değiştiği, akademisyenlerin tecrübesinin arttıkça bilgisayar öz-yeterliğin azaldığı belirlenmiştir.
4. Akademisyenlerin hafta içi ve hafta sonu evde bilgisayar kullanma süresi arttıkça bilgisayar öz-yeterlik seviyelerinde artış tespit edilmiştir.

KAYNAKLAR

- Aşkar, P. ve Umay, A. (2001). Perceived computer self-efficacy of the students in the elementary mathematics teaching program. *Hacettepe University Journal of Education*. 21:1-8
- Akkoyunlu B.ve Orhan, F. (2003). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitim Bölümü için bilgisayar kullanma öz-yeterlik inancı ile demografik özellikleri arasındaki ilişki. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*. 2 (3)
- Bandura, A. (1997). *Self efficacy: The exercise of control*. New York:W. H. Freeman and Company.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*, Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Bütün Kuş, B. (2005). Öğretmenlerin bilgisayar öz-yeterliği ve bilgisayar temelli derslere yönelik tutumları, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Chou, C., (2003). Incidence and Correlates of Internet Anxiety Among High School Teachers in Taiwan, *Computer in Human Behaviors*, Vol:19, Issue:6,
- Compeau, D. R., Higgins, C. A. ve Huff, S. (1999). Social cognitive theory and individual reactions to computing technology: A longitudinal study. *MIS Quarterly*, Vol.23, No.2, 145-158.
- Compeau, D. R. ve Higgins, C. A. (1995 b). Computer self-efficacy: development of a measure and initial tests. *MIS Quarterly*, 189-211.
- Compeau, D.R. ve Higgins, C.A. (1995). Application of social cognitive theory to training for computer skills. *MIS Quarterly*, 118-143.
- Çetin,O., ve Güngör, B.(2012). İlköğretim öğretmenlerinin bilgisayar öz-yeterlik inançları ve bilgisayar destekli öğretime yönelik tutumları, 21. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresinde Sözlü Bildiri, Mayıs, İstanbul
- Faseyitan, S., Libii, J. ve Hirschbuhl,J. (1996). An inservice model for enhancing faculty computer self-efficacy. *British Journal of Educational Technology*, 27(3), 214-226.
- Hasan, B. (2003). The influence of specific computer experiences on computer self-efficacy beliefs. *Computers in Human Behavior*. 19, 443-450.
- Karasar, N. (2007). Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Nobel Yayıncılık. Ankara
- Karsten, R. ve Roth, R. (1998). Computer self-efficacy: A Practical indicator of student computer competency in introductory IS courses. *Informing Science*. 1(3), 61-68
- Koçak-Usluel, Y. ve Seferoğlu, S. S. (2003). Eğitim Fakültelerindeki öğretim elemanlarının bilgisayar kullanımı ve öz-yeterlik algıları. BTIE Poster Sunumu, Mayıs, ODTÜ, Ankara
- Liaw, S., Huang, H. ve Chen, G. (2007). Surveying instructor and learner attitudes toward e-learning. *Computers and Education*. 49, 1066-1080.
- Olivier, T. A. ve Shapiro, F. (1993). Self-efficacy and computers. *Journal of Computer Based Introduction*, 20(3) 81-85.
- Özçelik,H.ve Kurt, A. (2007). İlköğretim öğretmenlerinin bilgisayar öz-yeterlikleri: Balıkesir ili örneği. *İlköğretim online*. 6(3), 441-451.
- Saleh, H. K.(2008). Computer self-efficacy of university faculty in Lebanon. *Educational Technology Research Development*. 56: 229-240.

- Sarı, S. ve Erdem, A. (2005). Öğretim elemanlarının bilgisayar programlarını ve interneti bilme ve kullanma amaçları. *The Turkish Online Journal Of Educational Technology*. 4(1), 151-161
- Şimşek, A. (2011) The relationship between computer anxiety and computer self-efficacy. *Contemporary Educational Technology*. 2(3), 177-187.
- Torkzadeh, G. ve Angulo, A. (1992). The Effect of individual differences on computer attitudes. Mahmood, M.A., *Advances Topics End User Computing*.
- Usluel, Y. ve Seferoğlu, S. (2003). Eğitim fakültelerindeki öğretim elemanlarının bilgisayar kullanımı ve öz-yeterlik algıları. BTIE, ODTÜ, ANKARA.

EXTENDED ABSTRACT

Nowadays, in every aspect of education, information technologies are being used extensively. Due to extensively usage of information technologies in Turkey too, it can be seen changes in teaching and learning. It is expected from faculty members to use technology while preparing or delivering their courses at universities. While many have embraced emerging technology, there are some faculties who have hesitation and little confidence in trying computers in their academic and daily life. Self-efficacy as defined by Bandura (1997) is “people's life judgments of their capabilities to organize and execute courses of action required to attain designated types of performances”. Computer self-efficacy is based on self-efficacy “the beliefs that one has the capability to perform specific task” (Compeau and Higgins, 1995). Individuals with high computer self-efficacy participate computer related activities and have high expectations of success in such activities. Also they have persistence or effective coping behaviors when faced with computer related difficulties (Karsten and Roth, 1998). Computer self-efficacy (CSE) has been identified as a key determinant of computer related skills and use of computers. One aspect of CSE related to one's interest and willingness to use and interact with computers. Another aspect of CSE pertains to computer training and acquiring new computer skills. Computer self-efficacy is positively correlated with an individual's computer usage. Individuals' computer self-efficacy is increased when their computer usage increased (Embi, 2007; Saleh, 2007; Koçak-Usluel and Seferoğlu, 2003). Level of CSE is related with individual's age, computer experience and professional experience in their job. Research also focused on the relationship between anxiety and computer self-efficacy. It was found that individuals' anxiety level is decreased regarding to increase in computer self-efficacy level (Compeau, Higgins and Huff, 1999; Şimşek, 2011).

The purpose of this research is to determine computer self-efficacy, performance outcome, personal outcome, affective outcome, anxiety and computer usage of faculty members at Abant İzzet Baysal University. Another purpose of this study is to determine whether or not faculty members' computer self-efficacy, personal outcome, performance outcome, affective outcome and anxiety level differ according to their age, title, and professional experience in their job. To determine the influence of computer usage on computer self-efficacy, performance outcome, personal outcome, affective outcome and anxiety is determined too.

The research model used in this work is developed by Compeau and Higgins (1995). The model identifies the linkages between cognitive factors (self-efficacy, performance related outcome expectations and personal related outcome expectations), affective factors (affect and anxiety) and usage of computer. Self-efficacy reflects an individual's belief about his or her capabilities to use computers. Outcome expectations are consequences of using computers. There are two types: performance and personal outcomes. Performance related outcomes are associated with improvements in job or school performance, personal outcome expectations relate to expectations of change in image or status or to expectations of rewards such as raises, promotions or praises. Affect and anxiety represent the affective responses of individuals toward using computers. Affect represent the positive situations, for example, the enjoyment a person get by using computers, while anxiety represent negative situations, the feelings of apprehension or anxiety that one experiences when using computers. Using computers represent the degree of use of computers at work, school or at home.

The participants of this study were faculty members who teach at Faculty of Art and Science, Faculty of Education, Faculty of Economics and Administrative Science and College of Physical Education and Sport at Abant İzzet Baysal University, with total of 144.

The data was collected through the Computer Self-Efficacy Scale developed by Compeau and Higgins (1995) and translated to Turkish by Işıl Aktağ (2011). The scale consists of 5 parts. These are; Computer Self-Efficacy Scale, Personal Outcome Scale, Performance Outcome Scale, Affective Outcome Scale, and Anxiety Scale. Likert scale items changed according to sub scales. A higher score on an item indicated a greater degree of confidence in that element of the basic skill set assessed by the scale except anxiety sub scale. In that dimension, low anxiety is expected. Reliability of whole scale is .82, and validity of whole scale found by Cronbach alpha was .87.

Findings indicated that there were significant differences in computer self-efficacy, performance outcomes, affective outcome, personal outcome and anxiety according to title of faculty members. This difference is caused from computer self-efficacy mean of professors and graduate assistants. Professor computer self-efficacy mean is 6.91, while graduate assistant self-efficacy mean is 7.54.

There were significant differences in computer self-efficacy level, affective outcome, personal outcome and anxiety according to age. As faculty members get older, their anxiety level is increased but computer self-efficacy level, affective outcome and personal outcome are decreased. Faculty members with ages between 31-45 attained the highest mean (7.65) however, faculty members who are over 46 attained the lowest computer self-efficacy mean (5.63).

There were significant differences in computer self-efficacy, personal outcome, performance outcome, and affective outcome and anxiety levels of faculty members according to professional experiences. Faculty members who have between 0-5 years of experience attained the highest computer self-efficacy score while faculty members who have over 21 years of experience attained the lowest computer self-efficacy score.

According to results of title, professional experience and age of faculty members, it can be said that professors cannot feel comfortable and well equipped to use computers in their daily life and professional life and this reflects the results of this study.

It was asked faculty members about how long and how often do they use computers during weekend and weekdays. When it was looked at the results, there were similarities. Both weekdays and weekends, using computers influenced faculty members' computer self-efficacy level, affective outcome positively while their anxiety levels decreased significantly. Koçak-Usluel, Seferoğlu (2003), Chou(2003), Hasan (2003), found similar results in their studies. They found as individuals computer usage increased, their anxiety level decreased and their computer self-efficacy level increased.

When it was looked at the correlation among faculty members' computer self-efficacy, performance outcome, personal outcome, affective outcome and anxiety level, it was found that there is positive correlation among computer self-efficacy, performance outcome, personal outcome, affective outcome and negative correlation with anxiety. Several research studies support these findings. Şimşek (2011) examined the relationship between computer anxiety and computer self-efficacy of students and teachers in elementary and secondary schools. The result of this study shows that there is a significant negative correlation between computer anxiety and computer self-efficacy. Embi's (2007) study showed that faculty members at university had low levels of computer anxiety and high level of computer self-efficacy. Even though data obtained from AbantİzzetBaysal University faculty membersonly, it can support the assumption about other faculty members from various universities in Turkey.

According to the results which are obtained from study;

- Computer self-efficacy level of faculty members are changed according to titlewith lowest self-efficacy level belong to professors.
- Computer self-efficacy level of faculty members are changed according to age, as faculty members get older computer self-efficacy level decreased.
- Computer self-efficacy level of faculty members are changed according to professional experience, as faculty members work more their computer self-efficacy level decreased.
- Computer self-efficacy level of faculty members increased related with time spent by them during weekend and weekdays.